

δ' E. l'Ennery εξήγαγεν ἐκ τοῦ γνωστοῦ ὁμωνύμου μυθιστορήματος τοῦ 'Ιουλίου Βέρν. Ἡ λαμπρότης τῆς παραστάσεως ταύτης ὑπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν. Οἱ ἀλλόκοτοι χοροί, αἱ παρελάσεις τῶν Ταρτάρων καὶ Ἀτσιγγάνων διὰ μέσου Σιδηρίας καταλαμπομένης ὑπὸ μεσημβρινοῦ ἡλίου, εἶχον μεγαλοπρέπειαν ἀναμνησκουσαν τὰς παραδοξοτέρας τῶν περιηγητῶν διηγήσεις. Κατὰ τὴν πρώτην πρᾶξιν παρουσιάζεται διάδοσις τῆς θαυματοποιίας ἐπὶ τοῦ Νέβα, ἥτις εἶνε ὅ, τι γοητευτικώτατον. Στρατιῶται πεζοί, ἡγουμένων σαλπίγγων καὶ τυμπάνων, παρέρχονται φέροντες θάλασσαν κατόπιν δ' ἔρχονται ἄλλοι κολοσσοὶ λευκοὶ ἐνδεδυμένοι καὶ ἐπὶ γιγαντείων ἱππων καθήμενοι, σωματοφύλακες ἔφιπποι, φέροντες ἀντὶ λοφίου τὸν βωσικὸν ἀστὸν ἐπὶ τοῦ κράνους. Ὅλην δὲ τὴν παρέλασιν συνοδεύουσιν ἤχοι σαλπίγγων, μεθ' ὧν φαίνονται χωρικοὶ χορεύοντες ἐπὶ τοῦ Νέβα πενήγτος. Ἐν τῇ δευτέρᾳ πράξει μεγάλην ἐντύπωσιν ἐμποιεῖ ὁ βομβαρδισμὸς τηλεγραφικοῦ τινος σταθμοῦ καὶ ἡ θέα τοῦ πεδίου τῆς μάχης, κεκαλυμμένου ὑπὸ νεκρῶν. Αἱ ἑορταὶ ἐν τῷ στρατοπέδῳ τοῦ Ἐμίρου μετὰ τὰς τοσοῦτον ποικιλοχρούς καὶ ζωγραφικὰς ἐνδυμασίας, τὸν χυρὸν καὶ τὸν ἄργυρον, τὴν λαμπρότητα τῶν ὀπλῶν, τοὺς θώρακας καὶ τὰ ἄλλα κοσμήματα ἡσάν τι ξαίσιον. Πάντα δὲ ταῦτα ἦσαν πολυτελέστατα, καὶ μόνον τοῦ Ἐμίρου ἡ στολὴ ἐστοίχισε 10,000 φράγκα. Καταπληκτικὸν ὥσαυτός ἦτο τὸ θέαμα τοῦ ποταμοῦ, ὅστις ἐφαίνετο ὡς περ φλεγόμενος, καὶ τῆς Ἰρκουσκῆς κανονοβολουμένης καὶ πυρπολουμένης. Ἐν τέλει ἀκούονται πάλιν αἱ σάλπιγγες σημαίνουσαι τὸ ἀνακλητήριον, τὸ δὲ δρᾶμα τελειώνει δι' ἐπιθεωρήσεως τῶν βωσικῶν ταγμάτων, γινομένης ὑπὸ τοῦ μεγάλου δουκὸς.

Προσεχῶς ἐκδίδεται νέον μυθιστόρημα τοῦ Ἑκτορος Μαλοτ ὑπὸ τὸν τίτλον *Rompon*. Ὁ «Χρόνος» τῶν Παρισίων, ἐν τῇ ἐπιφυλλίδι τοῦ ὁποίου θέλει δημοσιεῖν τὸ νέον ἔργον τοῦ συγγραφέως τοῦ «Ἀνευ οἰκογενείας», δημοσιεύει περιέργους λεπτομερείας περὶ τοῦ βίου τοῦ συμπαθοῦς μυθιστοριογράφου, ἐξ ὧν ἀποσπῶμεν τὰ ἐπόμενα. «Ὅτε τὸ πρῶτον, ἐν ἔτει 1856, ὁ κ. E. Malot, ἀρᾶν καὶ πτωχὸς, ἀφίκετο εἰς Παρίσιους, ἤρξαστο δημοσιεύων διάφορα μικρὰ ἄρθρα, ἱστορικὰ καὶ βιογραφικὰ, ἐν τῷ «*Journal pour tous*», ὅπως οὗτος οὐλοῦντος τὸ φιλολογικὸν του στάδιον διὰ τῆς δημοσιεύσεως βιογραφικῶν ἐκδόσεων τοῦ Didot. Ἐπειδὴ δὲ διὰ τῆς φιλολογικῆς ταύτης ἐργασίας δὲν ἠδύνατο νὰ πορίσθῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἔλαβε θέσιν παρὰ τινι γερουσιαστῇ ὡς γραμματεὺς. Ὁ γερουσιαστὴς τοῦ Μαλοτ ἔλεγε συχνὰ πρὸς τὸν μέλλοντα μυθιστοριογράφον.

— Ἐγὼ νὰ ἀπαγγείλω λόγον τινὰ εἰς τὴν Γερουσίαν περὶ τοῦ τὰδε ἀντικειμένου. Ἰδοὺ τὸ σχέδιον αὐτοῦ. Ἐπιθεωρήσε το, σὲ παρακαλῶ.

Ὁ Μαλοτ ἐλάμβανε τὸ σχέδιον. Ἀλλὰ μάρτην προσεπᾶθει νὰ ἀναγνώσῃ λέξιν τινὰ ἢ περίρδον τοῦ λόγου. Ἐπὶ τοῦ χάρτου οὐδὲν ἄλλο ἔβλεπεν ἢ σημεῖα τινὰ διὰ μελάνης γεγραμμένα, παρεμφερῆ πρὸς ἱερογλυφικά, ὧν ἡ ἀνάγνωσις ἦτο ὀλως ἀδύνατος.

— Δὲν ἠξέσωρ ἔδω εἰμπορεῖτε νὰ ἐννοήσητε, προσέθετεν ὁ ἀξιότιμος γερουσιαστὴς. Ἐγὼ τόσον ἄθλιον γραφικὸν χαρὰκτῆρα.

Ἀλλ' ὁ Μαλοτ ἐνόει ἐξίρρετα. Ὁ γερουσιαστὴς ἔγραψεν ἄθλιως, ἡ μᾶλλον οὐδὲν ἔγραψεν, ὅπως ἀναγκάζεται ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ νὰ γράψῃ ὀλοῦντος τὸν λόγον. Τοῦτο δὲ καὶ ἔπραττεν ὁ Μαλοτ, συντάξας οὕτω ἀκουστικῶς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν «Θυμάτων τοῦ ἔρωτος» (τοῦ πρώτου ἔργου του) ἱκανὸν ἀριθμὸν διοικητικῶν καὶ πολιτικῶν πραγμάτων. Ἐκτοτε ὁ Ἑκτορ Μαλοτ ἐξάδισεν ἀσφαλῶς πρὸς τὴν φήμην καὶ τὴν ἐπιτυχίαν, καὶ σήμερον εἶνε εἰς τῶν ἐπισημοτέρων τῆς Γαλλίας μυθιστοριογράφων. Εἶνε δὲ ἀκαταπνήστον ἐν τῇ ἐργασίᾳ. Ἐν Fontenay-sous-Rois (μικρῷ χωρίῳ πλησίον τῶν Παρισίων), ἐνθα κατοικεῖ, ὁ κ. Malot ἐξυπνὰ ἀργὰ, ἀμέσως δὲ ἀρχίζει τὴν ἐργασίαν, μηδεμίαν ἀφίωσιν ἡμέραν νὰ παρέλθῃ ἀνευ ἐργασίας. Ἐχει δὲ, πρᾶγμα περίεργον, προπαρασκευασμένας περιγραφὰς διαφόρων τοπείων, εἰλημμένας ἐκ τῆς φύσεως καθ' ἣν ἐνεποίησαν αὐτῷ ἐντύπωσιν, περιγραφὰς τῶν διαφόρων φάσεων τοῦ καιροῦ, οἷον τρικυμίας, εὐδίας, νιφετῶν, χειμερινῶν θυελλῶν, ἡ ὥραιων ἑαρινῶν ἡμερῶν, καὶ σκηνογραφίας παντὸς εἶδους, ἅτινα πάντα φυλάττει ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ αὐτοῦ, ὧς ὁ ζωγράφος τὰ δοκίμιά του. Ἀμα δὲ ἐν τῇ συγγραφῇ ἔργου τοῦ τινος λάβῃ ἀνάγκην μιᾶς οἰασθῆποτε περιγραφῆς, δὲν

ἔχει ἢ νὰ λάβῃ αὐτὴν ἑτοιμον ἐκ τοῦ χαρτοφυλακίου του καὶ τὴν παρενέιρῃ εἰς τὸ μυθιστόρημα. Τὸ αὐτὸ διηγοῦνται ὅτι ἔπραττε καὶ ὁ Βολταίρος κατὰ τὴν συγγραφὴν τῶν τραγωδιῶν του, δι' ἃς εἶχεν ἐκ τῶν προτέρων ἑτοιμούς διαφόρους περιγραφὰς καὶ μονολόγους.

Ἡ διάστημα χορεύτρια Taghiani, ἥτις, ἀπὸ πολλοῦ ἐγκατεστημένη ἐν Λονδίῳ, καίτοι ὑπερεδδομένη κούτης, ἐξηκολούθει νὰ διδῇ μαθήματα χοροῦ εἰς τὴν ὑψηλὴν τοῦ Λονδίνου ἀριστοκρατίαν, ἀπεφάτισε νὰ ἀρῇσιν διὰ παντὸς τὸ ἐπάγγελμα καὶ νὰ καταλίπῃ τὴν Ἀγγλίαν. Πρὶν ἢ δὲ ἀναχωρήσῃ, ἔλαβε μεγαλοπρεπὲς δῶρον παρὰ τῆς πριγκίπισσας τῆς Οὐαλλίας, ἥς τῶν θυγατέρων ὁπῆρξεν ἐπὶ πολὺ διδάσκαλος τοῦ χοροῦ.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν διακοπῇ ὀριστικῶς ἡ ἐκδοσις τῆς Ἑστίας, ἡ διεύθυνσις αὐτῆς θὰ δημοσιεύσῃ ἐν ἰδιαιτέρῳ τεύχει τὸ ὑπολειπόμενον νὰ ἐκδοθῇ μέρος τῆς μεταφράσεως τῆς «Κωνσταντινουπόλεως», φροντίζουσα νὰ γνωστοποιηθῇ τοῦτο διὰ τοῦ τύπου.

BIBΛΙΑ

2278. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ε'. Τόμος Ι', 21 Δεκεμβρίου 1880. Ἀριθ. 260 (208). Λεπτά 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς Ἑστίας, ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4^{ον}, σελ. 16. Περιεχόμενα: Κωνσταντινουπόλις. (Ἐκ τῶν τοῦ Ἐδμόνδου δὲ Ἀμίκις. Μετάφρασις ἐκ τοῦ ἱταλικοῦ τῆς δεκάτης ἐκδόσεως ὑπὸ ***). — Οἱ μάστιγες τῆς ἐπιστήμης. (Ἐκ τῶν τοῦ Gaston Tissandier. Μετάφρασις Ἑλίζης Σ. Σούτσου). — Μία ἐπιστολὴ τοῦ Φίλιππου Ἰωάννου. — Δάνειον πνεῦμα. — Ἐντυπώσεις. — Ἀληθεῖαι. — Σημειώσεις.

2279. Ἰωνὰ Κίνγ — Ὁμιλίαι, ἐκφωνηθεῖσαι κατὰ διαφόρους καιροὺς ἐν Ἀθήναις. Ἐκδοσις δευτέρα. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρὴ, ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου, 1880. 8^{ον}, σελ. 515. Τιμᾶται δραχ. 4.

2280. *Ilios Stadt und Land der Trojaner. Forschungen und Entdeckungen in der Troas, und besonders auf der Baustelle von Troja.* Von Dr. Heinrich Schliemann. Mit einer Selbstbiographie des Verfassers, einer Vorrede von Rudolf Virchow und Beiträgen von P. Ascherson, H. Brugsch-bey, E. Burnouf, Franc Calvert, A. J. Dufield, J. P. Mahaffy, Max Müller, A. Postolaccas, A. H. Sayce und R. Wirthow. Mit circa 1800 Abbildungen, Karten und Plänen in Holzschnitt und Lithographie. Leipzig. F. A. Brockhaus, 1881. s. XXIV—880. dr. 75.

2281. *Ueber den Aristeeasbrief.* Von Dr. Sp. C. Papageorgios, aus Griechenland. München, 1880. Kgl. Hof. und Universitätsbuchdruckerei von Dr. C. Wolf und Sohn. 8^{ον}, s. 48.

2282. *A l'armée grecque.* Par Mme la M^{se} Blanche de Saffray. Paris, Librairie des Bibliophiles, Rue Saint-Honoré, 338. 1880, 8^{ον}, p. 15.

2283. *L'Hymne à la liberté et les deux chansons «L'empoisonnée» et «La bergère»* du comte Denis Solomos. Traduits en vers français par l'avocat Pierre Mélinissinos, ancien élève du collège de Ste Barbe et de l'École du Droit de Paris. — Zante, imprimerie «Le Zante», 1880. 8^{ον}, p. 29. Prix 2 fr.